

en stor Del af det Marked og de Kunder, som vi ved et sejt og udholdende kvalitetsforbedrende Arbejde har vundet for vore Mejeriprodukter i Udlandet.

Hvis det tør forventes, at de øjeblikkelige unormale Afsætningsforhold i Udlandet inden for en begrænset Tid afløses af mere frie Forhold, saaledes at det danske Mejeribrug atter kan komme til at konkurrere under nogenlunde lige Vilkaar paa Verdensmarkedet, vilde det være meget skæbnsvangert, om vi til den Tid havde berøvet os selv Evnen til at udnytte de foreliggende Muligheder. Det maa nemlig erindres, at Mælkeproduktion og Mejeribrug er en Virksomhed paa langt Sigt i Modsætning til andre Driftsgrene inden for Landbruget, og De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation mener derfor, at det maa være samfundsmæssigt forsvarligt og paakrævet, at der træffes Foranstaltninger, som i alt Fald midlertidigt kan afværge den Ulykke, som det danske Mejebrugs Sammenbrud vilde være.

Naar Talen dernæst er om, hvilke Midler der kan og bør bringes i Anvendelse til dette Formaal, skal man først og fremmest pege paa, at den tidligere stedfundne valutamæssige Tilpasning har haft en umaadelig stor Betydning, og at denne i det hele taget har været en Forudsætning for, at Landbruget som Helhed i de senere Aar har kunnet fortsætte sit Produktionssystem nogenlunde uforandret. Det maa derfor være nærliggende at gaa videre ad denne Vej, indtil den Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter, som er en nødvendig Betingelse for enhver levedygtig økonomisk Virksomhed, er tilvejebragt.

Men hvis man fra de ansvarlige Organers Side viger tilbage for at bringe dette Middel i Anvendelse, saa maa der findes andre Veje og andre Midler for at sikre Opretholdelsen af Mejeriproduktionen i et med Henblik paa Fremtiden rimeligt Omfang, og kan der ikke træffes Foranstaltninger, som kan muliggøre Bevarelsen af vore udenlandske Markeder i fuldt Omfang, maa det anses for naturligt, at Forholdene tilrettelægges saaledes, at Hjemmemarkedet midlertidigt aftager en større Del af Produktionen end under normale Forhold, og Betingelserne herfor er saa meget større, som Hjemmeforbruget af Smør her i Landet er ganske overordentligt lille i Forhold til det samlede Fedtstofforbrug, der for en overvejende Dels Vedkommende dækkes af Margarine fremstillet af udenlandske Raastoffer. Mejeribruket kan ikke finde det rimeligt, at Margarineproduktionen under de forhaandenværende Afsætningsforhold for Mejeriprodukter fortsættes uden Hindring af nogen Art, medens Mejeribruket maa bære den fulde Byrde ved Udlandets Restriktioner til Beskyttelse af de paagældende Landes egen Fedtstofproduktion, Foranstaltninger, som aabenbart maa virke prissænkende over for de Raastoffer, som anvendes af den danske Margarineindustri, der herigennem formentlig opnaar en direkte Fordel af de udenlandske Restriktioner, som rammer Mejeribruket.

Fællesorganisationen har derfor tilladt sig at foreslaa, at Indførselen af Raastoffer til Margarineproduktion begrænses med mindst Halvdelen af Indførselen i 1933. En saadan Foranstaltning vil naturligvis ikke nødvendiggøre en Halvering af selve Margarineproduktionen, men kun tvinge denne til i større Omfang at anvende hjemmeproducerede Raastoffer.

I den Smørordning, som nu har været gældende i ca. 1 Aar, er der ikke taget Hensyn til Mejeribrugets Krav om en Begrænsning af Margarineproduktionen, og heraf følger, at Smørordningen ikke paa nogen Maade har kunnet tjene det Formaal af aflaste vor Udførsel af Smør til det overfyldte engelske Marked. Ordningen har dog haft den Betydning, at der igennem Hjemmemarkedsafgiften i nogen Grad er raadet Bod paa den Urimelighed, at den øvrige Del af Befolkningen nød Fordel af Mejeribrugets Krisetilstand, og man maa vel have Lov til at gaa ud fra, at denne selvfølgelig Foranstaltning ogsaa fortsat vil blive gennemført.

Men i øvrigt maa det erkendes — som ogsaa fremhævet i Fællesorganisationens Henvendelse af 9. Oktober d. A. til Regering og Rigsdag —, at Smørordningen i den nugældende Form kun har været en meget ringe Hjælp for Mejeribruket; vi har ment at kunne anslaa det direkte Udbytte for Landbruget til 10—11 Mill. Kr., et Beløb, der naturligvis spiller en Rolle for et nødstedt Erhverv, men som dog er forsvindende lille i Sammenligning med den Mindreindtægt, som Prissaldet betinger. Det har derfor været en stor Skuffelse for Fællesorganisationen, at det af Landbrugsministeren i Folketinget forelagte Lovforslag til Smørordningens Forlængelse ikke indeholder de efter vor Mening haardt tiltrængte Forbedringer og navnlig ikke aabner Mulighed for en Regulering af Margarineproduktionen, hvilket efter vor Opfattelse er